

forslag, men snarere har stillet sig velvillig overfor det. Jeg har den Overbevisning, at det vilde være væsentlig i de ubemidlede Klässers Interesse, at der gives Ministeren et noget videre gaaende Bemyndigelse end den, § 4 tillægger ham, og jeg tillæder mig derfor at fastholde Vædringsforslaget.

H. Madsen: Jeg skal blot med et Par Ord tillade mig at gjøre en Bemærkning lige overfor den høitagtede Finanzminister med Hensyn til det Vædringsforslag, jeg har været med til at stille. Den høitagtede Minister yttrede, at Administrationen, ikke hidtil, havde fundet sig berettiget til at fritage nogen af de af os nævnte Skoler, men jeg tror, at der her maa være et noget skævt Forhold tilstede, thi det er mig bekendt, at man i en Kommune har fritaget disse Skoler, hvorimod man har befastet dem i en anden. Det forekommer mig derfor, at Administrationen maa have staaet lige ved Bippet med Hensyn til Afgjørelsen af, hvorvidt det var rigtigt eller urigtigt at medtage disse Skoler; derfor er det, at jeg har tilladt mig i Forbindelse med min ærede Medforlagsstiller at stille det Vædringsforslag, vi have fremsat, og som jeg her yderligere skal anbefale til det høie Thing. Den høitagtede Minister omtalte ogsaa, at det efter Forslagets Form kunde se ud, som om det skulde omfatte Kjøbstaderne. Ja, det er virkelig ogsaa Mening; det er ogsaa min Mening, at vi ikke, som den ærede Minister udtalte sig, skulle være karrige i disse Forhold. Vi skulle søge at imødefomme saadanne Institutioner, som skulle være til Statens Gavn, og som skulle udvikle Statsborgernes Evner; paa saadanne Bestræbelser tror jeg, ikke, at vi skulde lægge nogen Skat. Den høitagtede Minister omtalte ogsaa, at han antog, at det kun vilde blive Skolelokalerne, der vilde blive afgiftsfrie, men for Landets Vedkommende tror jeg, at dette vilde være en meget lille Begunstigelse, hvorfor jeg maa anbefale at udstrække Friheden ogsaa til Lærernes Boliger. Jeg tror, at de Forhold, hvorunder de leve, ere meget tarvelige, ja saa tarvelige, at det er uheldigt at lade Bygningsafgiften hvile paa deres Boliger. Naar den høitagtede Minister flygtig omtalte Dvælfeshusene, skal jeg blot bemærke, at det vilde være underligt, om man vilde beskatte dem, thi disse Huse have kostet dem, som have oprettet dem, betydelige Summer, og de skaffe ikke nogen-somhelst Indtægt i nogen Retning. Jeg tror, det vilde være i høieste Grad nedværdigende for Staten, om den vilde lægge hæmmende Bånd paa det, der fremgaar af en sand Fædrelandsfølelse, og jeg maa derfor endnu en Gang indstændig tillade mig at anbefale det høie Thing, at vedtage det af mig i Forening med et andet æret Medlem stillede Vædringsforslag.

Bouløffe: Det forekommer mig, at den høitærede Ministers Udtalelser med Hensyn til

Vædringsforslagene være usædvanlig velvillige, og jeg maa tilstaa, at jeg neppe havde ventet dem saa velvillige. Det synes mig, som om den høitærede Minister kunde tiltræde det Vædringsforslag, som den ærede sidste Læser antydede, med meget ringe Forandring, naar Kjøbstaderne blev satte i Lighed med, hvad her tilsigtedes for Landet. Der blev gjort en Bemærkning med Hensyn til, om Lærernes Bolig skulde medtages eller ikke, og saa finder jeg det rigtig nok rimeligt, at Lærernes Bolig ogsaa blev indbefattet under Fritagelsen. Naar vi se hen til de Yttringer, som kom fra den høitærede Minister med Hensyn til Vædringsforslaget til to nye §§ 4 og 5, saa staaer det for mig, som om Ministeren kunde gaa ind paa denne Tanke til en ny § 4, naar det var den overveiende Del af den Indtægt, som Vedkommende havde, der ikke var afgiftspligtig. Det Samme kunde jo siges om Læreren, at dersom han f. Ex. kun havde det ene Erhverv at være Lærer, saa skulde han ikke svare Skat af sin Bolig. Jeg maa ligeledes give den høitærede Minister Medhold i de Indvendinger, som han gjorde imod Forslaget til to nye §§ 4 og 5, idet han sagde, at den aarlige Opgjørelse af den Indtægt, som den enkelte Mand har for hvert enkelt Aar, vilde være noget vidtløftig. Dersom det derimod blev henstillet til Sogneraadet at afgjøre, om det er den overveiende eller underordnede Indtægt, som Vedkommende har af Landbrug eller anden afgiftsfri Næring, og Sogneraadet derefter kunde indberette dette, saa forekommer det mig at være, om ikke den nemmeste og letteste, saa dog den retsferdigste Maade at gaa frem paa. Jeg ser altsaa ikke Andet end at vi med Høilighed kunne vedtage begge disse to Vædringer, og de ærede Forslagsstillere kunde jo muligens konferere med den høitærede Minister inden 3die Behandling, hvis der skulde ønskes Vædringer deri. — Hvad angaar det lille Vædringsforslag til § 4, da synes jeg heller ikke, at jeg kan tiltræde det; thi det forekommer mig, at de Folk, hvorom der her er Tale, optræde i Skikkelse af at være godgjørende Mennesker for de Fattige, og naar de optræde saaledes, lad dem saa virkelig ogsaa vise, at de ere det, og ikke tage høiere Rente end 4 pCt. af de Penge, som de sætte i disse Bygninger; thi at tilstaa dem Mere, kan jeg ikke faae til at stemme med Forslagets Tanke.

H. Nielsen: Jeg kan ikke Andet end være tilfreds med den velvillige Maade, hvorpaa den høitærede Minister omtalte vort Forslag til to nye §§ 4 og 5; men jeg skal dog baade overfor ham og overfor den ærede sidste Læser tilføie, at Sogneraadet ganske vist paa sin Side vil blive udsat for Misjendelse og for ubertiden at træffe det Urigtige, naar det skulde dømme om, hvorvidt det skattepligtige Erhverv er det Væsentlige eller det Uvæsentlige. Naar f. Ex. en Gaand-